

EVLIYA YATAĞI ERENLER YURDU ANADOLU

Bu vatan taşıyla toprağıyla mübarektir. Mübarek toprağın mübarek insanlarıdır evliyalar. Cenâb-ı Hakkın has rahmetine mazhar olan bu zatlar için ne korku vardır,ne de hüznün...[1] İlahi tecelliye mazhar olmalarıyla rahmetinde celbine vesile olmuşlardır bu zatlar.

Maddi alemin mana erleri,gönül sultanları olan bu zatlar dünyada değil gönüllerde,Cenâb-ı Hakkın rızasında taht kurmuşlardır. İman[2] ve Takva[3] cihetiyle Mü'minlerin ve Allah'ın dostudurlar.[4]

Bu büyük zatlar bir deniz ve okyanus gibi öyle bir büyüklüğe sahiptirler ki,ihata edilip,hakkıyla kavranamazlar. Herkesin dehşete kapıldığı tufan ve tipide onlar sakindir,baharı temaşa etmektedirler.

İşte Anadolumuzun dört bir diyarı Cündullah yani ilahi erler olan bu zatlarla çevrilidir. Bu topraklar ne mübarek topraklardır ki,ya bir şehid kanıyla sulanmış veya bir evliya bedeni ve toprağıyla mayalanmıştır. Toprağımız mayalıdır. Toprağımız dualıdır. Toprağımız rahmetlidir. İlâhi rahmetin tecellisine mazhar bu toprak nice mayalı insanları da içinden çıkarmıştır. Mayasız topraktan veya bozuk mayalı topraktan bozuk insanlar çıkmıştır. İşte batının önemli bir kısım mayasız insanların bir sır buradan ileri gelmektedir. İnsanların mayasız toprağı da mayasız kılmıştır. Budur ki,rahmetin değil,zulmetin celbine vesile olmuştur. Nur değil,zulmet yağmıştır.

Anadolumuzu gezdiğimizde her bir karış toprağının tütsülendiğini ve oranın bir köşesinde ve kalbinde manevi erlerden bir erin medfun olduğunu görürüz. Paratoner gibi oranın hıfzına vesile olur. Manevi bir muhafızdır.

Bunca entrikalara rağmen Anadolu küffârın çizmesinden mahfuz kalıyorsa işte bunun sırrı bundandır. sınır boylarında nöbet tutan bu mana adamlarının,bu vatan çiçeklerine bağbanlık yapmalarından ileri gelir.

Kur'an-ın ifadesiyle şehidler ölmez.[5] Yunus'un ifadesiyle insan ölmez,ölen hayvandır. Yerin altında büyük bir cemaat oluşturan bu zatlar,yerin üstündeki biz insanları korumaktadırlar. Her an bizle,bizden fazla alakadardırlar. Cisim ve beden kafesinden azade olarak... IV. Murad'ın ifadesiyle:

Leşker-i mâle istinad etmem.

Asker-i gaybe istinadım var.

Bizler bu gayb erleri ve erenlerince korunmaktayız. İstinadım bu erenlerdir. Bu erenler her beldeye bir ziyaret-gah olmuş,o beldenin insanları onlarla teneffüs etmiştir. Bu erenler o beldenin kalelerine birer burç,burçlarına da bayrak olmuş,o beldeyi semavi ve arzi musibetlere karşı kollamaktadırlar.

Evliya Yurdu Erenler Yatağı Anadolu

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:24 -

Türkiye'ye şöyle biz göz gezdirecek olursak:

-İstanbul hem sahabe,hem de evliya yatağıdır.

-Ankara'nın kapkara hali Hacı Bayram-ı Veli gibi zatlarla tenvir edilir.

-Şanlı Urfa peygamberleri bağrında barındırmakta,peygamberler şehri sıfatına hak kazanmaktadır.

-Konya'ya manevi bir atmosfer gibi Mevlâna hakim olmaktadır.

-Kayseri'ye Seyyid Burhaneddin hazretleri sahiblik yapar.

-Eskişehir'de muhabbet eri Yunus'umuz terennüm etmektedir.

-İsparta'ya Bediüzzaman hazretleri ev sahipliği yapar,asrında manevi bir mutasarrıftır.

-Kahraman Maraş'a sahabe Ukkâşe hazretleri sahabet ve velayetde bulunur.

-Erzurum'da Nene Hatunlar vardır.

-Adıyaman sahabe Ebu Zerri Ğıfari,Mahmud-el Ensari,Zeynel Abidin ve Zey gibi yerlerdeki zatlari bağrında barındırır. Muhiddin-i Arabi gibi zatlara ev sahipliği yapar,duasıyla korunur.

Her beldede bunlara şahid oluruz.

Ayriyeten Afgan cihadında görülen yüzlerce gaybi yardımlar ve atılan taşların birer bomba gibi patlayıp düşmanı hezimete uğratması başlı başına birer kitaplık konusudur.

Yavuz Sultan Selim zamanındaki veli Sivaslı Çoban Dede bilinmeyen milyonlarca veliler zincirinin birer halkalarıdır.

Bunlar Hz. Ali'nin velayetine ve vesayetinde;peygamberlik dönemindeki silsilenin,velayet dönemindeki devamı ve silsileleridirler.

MAHZENLİ ALİ EFENDİ

Kıbrıs savaşı sırasında ibrenin benzin deposunun bitmekte olduğunu göstermesi üzerine bombardımanda bulunan subay pilot geri dönmek ister. Birden omuzuna bir el dokunur. Dönüp baktığında görür ki,bir ak sakallı ihtiyar. –Devam et oğlum-diyerek atması gereken yerleri gösterir. Bombardıman saatlerce süre. Ancak hala çoktan bitmesi gereken benzin bitmemektedir. Pilot ak sakallı ihtiyara kim olduğunu sorduğunda ihtiyar;Mahzenli Ali Efendi olduğunu söyler.

Kıbrıs savaşı başarıyla bitmiştir. Ancak pilot şaşkın kaldığı durumu çözmek üzere Mahzeni araştırır. Ve neticede Kırşehir'in Mahzenli köyüne varır. Ali Efendiyi sorar. Ancak kimse bilmemektedir. Öyle birinin bulunmadığını söylerler. Gördüğü şekliyle tarif edince,öyle birinin çok seneler önce vefat etmiş olduğunu söyleyerek akrabalarının yanına götürürler. Pilot tarif ettiğinde onlar pilotu doğrularlar. Mezarına götürürler. Bu durumdan etkilenen pilot Mahzenli Ali Efendi'nin kabri üzerine bir türbe yapar,Fatiha hediye ederek oradan ayrılır.

Aynen buna benzer bir olayda Kıbrıs harbinden 150 sene önce vefat etmiş olan Abdurrahman Arvasi Hazretleri için anlatılır. Şöyle ki:

-1974 Kıbrıs hareketinden sonra Van'ın Hoşab (Güzelsu) kazasına ailesi ile birlikte bir hava binbaşı gelip Seyyid Arvasi hazretlerinin kabrini sordu. Kabrin bulunduğu yere varıp,orada bir koç kesib fakirlere şeker alıp çocuklara dağıttı. Kendisine bu yaptıklarının ve ziyaretinin sebebi sorulunca,şöyle anlattı:

Kıbrıs hareketi sırasında adanın üzerinde uçuyordum. Beşparmak dağlarındaki Rum yuvalarını,oyuklarını,mazgallarını ve müstahkem mevki ve mevzilerini bombalayıp dönecektim. Omuzumda iki el hissettim. Korktum. Baktım ki sarıklı,sakallı,nur yüzlü ihtiyar bir zat."Evlat,filan mevzileri de bombala."buyurdu. "Benzinim dönüşe yetmez."dedim."Korkma ben tekeffül ediyorum."deyince döndüm. Gösterdiği mevzi ve hedefleri de bombaladım. Mersin'e doğru gelirken:"Gördün mü benzinin yetti."buyurdu. Ben merak edip o zata;"Siz kimsiniz?"diye sordum."Van'ın Hoşab kazasından Seyyid Abdurrahmanım."buyurdu."Sağ mısınız?"dedim. Değilim ama böyle savaşlarda ve sıkıntılı durumlarda yardıma koşarım."buyurdu.[6]

Z E Y

Adıyaman'ın Zey köyünde medfundur Şeyh Abdurrahman kızıyla birlikte. 4. Murad Bağdada giderken buradan geçer. Bu zat bir sokuya hayvanlarına yedirmek için arpa ve saman doldurur. Askerlere de bir tencerede bulğur pilavı yapar ve verir. Ancak bir tencere pilav bitmemektedir. Bu hal padişaha bildirilir. Bu zatı çağırarak ona,-Bağdatı fethedip edemeyeceğini sorar. Bu zat'da askerin bitkin oluşu ile,hayvanların açlığından dolayı fethedemeyeceğini söyler. 4. Murad 6 ay daha kalıp baktıktan sonra sorar. O hazrette,yolda bir genç karşılına çıkacağını,onu da yanlarına aldıklarında fethedeceklerini söyler.

Padişah yola çıkar. Aynen denildiği gibi karşılına bir genç çıkar. Genç de onlarla beraber gelmek istediğini söyler. Padişah ise,daha bıyığının bile terlemediğini söyleyerek almak istemez. Genç (Osman) tarağı bıyığına geçirince padişah hemen hatırlar,onu da yanlarına alırlar. Ve Bağdad fethedilir.

Yine aynı zat,Padişah 3. Mustafa içmektedir. Vezirleri vaz geçirmeye çalışır,ancak başaramazlar. Padişah bir keramet istemektedir. Vezirler araştırır,biri bu zatı duyar ve gelir Zey'e. Sakallı ihtiyar bir zata Şeyh Abdurrahmanı sorar. Oda evi gösterir. (Ev kendisinin,sorulanda kendisidir.) Adam içeri girer. Adet olduğu üzere bir aşır okur. O sırada evin kadını ekmek pişirmekte,kızı da hamur açmakta ve beşikteki çocuğu da sallamaktadır. Kur'an

okununca çocuk ağlamaya başlar. Kızda hızla beşiği sallayarak der:

Sus,yoksa adamın (yanlış okuduğundan) Kur'an-ı parçaladığı gibi,bende seni parçalarım. Adam şaşırır. Kızı böyle ise kim bilir babası nasıldır?diye düşünür.Yolda rastladığı adam gelir,buna ekmek ve bazlama ikram eder,arkadaşlarına da vermek üzere uğurlar. Gözünü kapatıp açmasını söylediğinde adam kendisini İstanbul'da bulur. Durumu arkadaşlarına söyleyip,sıcak ekmeği de onlara verir.

Bu zat geleceğini söylediği zamanda,padişahın yanına gelir. Şerbet getirilir. Birden padişah içerken bağırır. Sebebini de şöyle anlatır:Birden bire bir dağ başında olup,kadın şeklinde bulunduğunu,birisinin kendisini gelip aldığını,birden kendisini şerbeti içerken bulunduğunu söyleyerek vaz geçib,eski adetini terk eder.

HAYDARANLI MUHAMMED

(Babam anlatmıştı.)Adıyaman'da 1977 yıllarında köy hizmetlerinde çalışıyorduk. Bir amcada bizle beraber çalışmaktaydı. Haydaranlı Abuzer dayı. Anlatacağım olay ise Abuzer dayının kardeşi Haydaranlı Muhammed. Bir Kore şehidi.

Bu zat hakkında geniş bilgi ve madalyalar Adıyaman Valiliğinde bulunmaktadır.

Türkiye'nin her tarafından inkarı ulûhiyete karşı koymak üzere devlet Kore'ye asker gönderir. Haydaranlı Muhammed'de ilçesi olan Besni'nin Tut köyünden bir arkadaşıyla beraber onlarda gidenler arasındadır.

Bu iki kahraman asker Kore'de bir çok başarılar gösterir. Arkadaşıyla beraber cepheden bir çok esir önlerine katarak gelirler. Ve neticede ikisi de aynı yerde şehadet şerbetini içlerler.

Bir sabah Haydaranlı Muhammed sabah gusül abdesti almak üzere dereye gider. Derede yıkanırken etrafı askerler tarafından sarılır. Ancak hayret karşısında kalan askerler kendisine dönük ve elleri de havada kalkıktır. Hemen sudan çıkarak bu askerleri önüne katar,doğru karargaha getirir. Komutanda şaşkındır. Nasıl olurda bir kişi bunca askeri esir alır?

Düşman askerlerine nasıl olurda bir kişiye esir olup,teslim oldukları sorulduğunda askerler:"Durumun öyle olmadığını,başta kendilerinin de bir kişi olduğunu ancak daha sonra arkasında silahlı,atlar üzerinde çok kalabalık kimselerin de olup,bir kişiye değil de,bir orduya teslim olduklarını ifade ederler.

Kişi ve yer belirtmeksizin aynı buna benzer bir Kore olayı da Şule Yüksel Şenler tarafından kitabında işlenmiştir.

İşte bizler maddiyatı ile değil,mâneviyatı ve manevi destekçileri ile,imanın teknik ve sürülere

Evliya Yurdu Erenler Yatağı Anadolu

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:24 -

meydan okumasıyla galib ve üstün gelen bir milletiz.

19-2-1993

MEHMET ÖZÇELİK

[1] Yunus.62.

[2] Mü'min.71.

[3] Enfal.34.

[4] Fussilet.31.

[5] Bakara.154.

[6] Evliyalar Ansiklopedisi. (I) Sh.196.